

Mézeskalács

62. évfolyam • 2014. február • Ára 40 dinár

Köszöntő

Egyre több vendég érkezik kertünkbe. Hogy kik ők? Egyik a fekete rigó. A hím kéményseprő ruhába öltözött, míg a tojó barnás színű, így mindig meg tudjuk különböztetni őket. A szécinegéket könnyen felismerjük sárga mellényükről, melynek közepén egy széles fekete csík van. A szalonnabőrken hintázik a kis kék cinege. A melle neki is sárga, a feje búbja pedig szép kékes színű. Az ablakba jár a vaskos csőrű meggyvágó és a zöldike is. Ha nagyon hideg van, megfigyelhetjük a citromsármányt is, amint a házak között keres magának táplálékot. Minden kis madár

színes foltja sűrű, borús napjainknak.

És hogy még színesebb legyen a február, készülődhetünk a farsangra (a borítón lévő bohócok is erre invitálnak bennünket). Jó készülődést és mulatozást kívánok nektek!

Csilla

Rajzpályázatok

- Egy európai ország képeiben
- Manók és koboldok
- Ha a világ rigó lenne
- Csillagjáró táltos paripa
- Húsvétváró

Fedőlap: Német Anett, illusztráció: Belec S. Anikó

CIP – A készülő
kiadvány katalógizálása
A Matica srpska Könyvtára,
Újvidék (Novi Sad)

ISSN 0352-6070
COBISS.SR-ID 16291074

Vajdaság
Autonóm Tartomány
kormányja

A Mézeskalács megjelenését támogatja:

BETHLEN GÁBOR
Alap

Szekeres László
Alapítvány

MÉZESKALÁCS – a legkisebbek irodalmi és foglalkoztató folyóirata ■ Megjelenik a tanévben havonta egyszer ■ Első szám: 1953 (mellékletként), 1954 májusa (külön lapként) ■ Alapító (laptulajdonos): **Magyar Nemzeti Tanács** ■ Kiadja: a Magyar Szó Lapkiadó és Nyomdaipari Kft., 21000 Novi Sad (Újvidék), Szerbia ■ A Kft. igazgatója: **Ókrész Rozália** ■ A Magyar Szó napilap főszerkesztője: **Varjú Márta** ■ A Jó Pajtás hetilap és a Mézeskalács havilap felelős szerkesztője: **Nagy Magdolna** ■ A Mézeskalácsot szerkeszti: **Tripolszki Csilla** ■ Lektor: **Buzogány Kardos Julianna** ■ Grafikai szerkesztő: **Buzás Mihály** ■ Állandó külmunkatárs: **Belec S. Anikó** ☎ 021/475-400-8 ■ Leveleiteket a következő címre küldhetitek: **Mézeskalács, 21000 Novi Sad, Vojvode Mišića 1.** ■ Kéziratokat és rajzokat nem őrizzük meg és nem küldünk vissza ■ URL: <http://www.jopajtas.info>, e-mail: jopajtas.szerk@magyarszo.com ■ Terjeszti a Magyar Szó Lapkiadó Kft. terjesztőosztálya. Tel/fax: 021/557-304 ■ e-mail (csak laprendelési ügyekben): plasma@magyarszo.com ■ Nyomtatja: Magyar Szó Kft. – FORUM Nyomda, Újvidék, felelős vezető: **Berta Zoltán** igazgató ■ Honlap-megjelenítés: www.tippnet.rs ■ Előfizetés egy évre 400 dinár (csak belföldi kézbesítéssel) ■

Szabó Leó, 3. osztály, Jovan Mikic iskola, Szabadka

Ha fáztok

Tél-este. Odafönn
száz csillag, rengeteg
villódzó fényözön –
úgy pillog, úgy remeg.

Ha fáztok, szökjetek
le hozzám, csillagok,
kezemtől jó meleg
zsebembe bújjatok.

Veress Zoltán

3

Népszokások

Február – Bőjtelő hava

Február 2. – Gyertyaszentelő

Ezen a napon, ha a medve meglátja az árnyékát, elnyúlik a tél, de ha nem, korai tavaszra számíthatunk.

Farsang – A téltemetés ideje, farsangi karneválok időszaka.

Február 3. – Balázs napja

Szent Balázs a torok védőszentje. Balázs napján a szegény diákok végigjárták a házakat, ezt nevezték balázsjárásnak.

Február 24. – Mátyás napja

Mátyás a „tél hatalmát megtörő”. Mátyás osztja a sípokat a madaraknak, hogy kedvükre fújhassák a nótát.

Időjóslás

Ha február erősen hideg,
hamar jön a tavasz.

Ha enyhe, húsvét tájáig is eltarthat.

Ha fénylik gyertyaszentelő,
az íziket vedd elő.

Szólásmondások

– Megbecsüli, mint Balázs a hurkát.
(Örül valaminek, de nem tud vele mit kezdeni.)

– Lerántja valakinek az álarcát. (Leleplez valakit.)

4

– Cserbenhagy valakit. (A bajban magára hagy.)

– Minden hájjal megkent. (Ravasz.)

Találós kérdések

– Hogyan esik a hó? (lefelé)

– Lába nincs, mégis sebesen fut. (szél)

– Királyné ül a székében, fehér öltözetében, könnye csepeg ölébe, mondd meg hamar miféle. (gyertya)

Mondókák

Ha kicsi is a legény,
mégis lehet vőlegény!

Egy szem búza, két szem rozs,
a menyasszony takaros.

Kicsi nekem ez a ház,
kinyomom az oldalát!

Uccu lábam, jól vigyázz,
a táncomban ne hibázz!

Körtési Rebeka

1. osztály, Magyarittabé

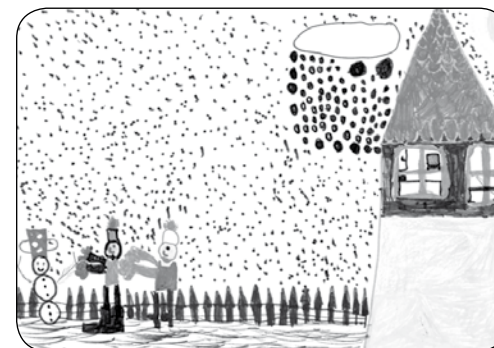
Fehér Ferenc Kukoricapattogatás

Csiri, csöri,
csörög a rosta,
egérrágt a kérgét
csutkatűz nyaldossa,
rázom, rázom,
pereg, csereg,
várja a pattogatott
kukoricát
sereg
gyerek...

Recseg is már,
roppan,
egy-egy fehér
kukorica
fesző szirma
píze orrod
leghegyére
pottyán...

Nedves
lepedővel
takarjad le
gyorsan,
a tűz is
ellobban...

Pityi, pötyi,
prityi, prötyi,
re-te-te-te,
tre-te-te-te,
pritty,
pratty,
prutty,
neked a pulyka
jut!

Muhi Gréta

1. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom

Süssél, süssél

Finn népköltés

szó

1. Süs-sél, süs-sél ré- test, tégy rá cuk-rot, é - dest,
a - ki e -szi, az a lány, so-ha-se lesz ha-lo-vány.

2. Ha kisül a tepsi, gyere gyorsan, vedd ki,
ha nem mozogsz szaporán, odaég a vacsorám.

5

Végh György

A fagyos hóember

– Bocsánat, Futyuri úr, hogy zavarom! – szólított meg szerdán estétájt valaki a zúzmarás bokrok mögül, a Vároldalban. – Legyen szíves, gyújtsa meg a pipámat!

Meglepődve fordultam a hang irányába. Mintha hallottam volna már valahol. Don Makarémó, a játék majmocskám ijedten szorította meg a kezemet. A bokrok mögött hóember álldogált, zöld lábzsákban. A vállán nagy fekete kendőt borzolt a szél. Beszélő hóember?

– Csak nem tetszik fázni? – elegyedtem szóba vele. (Bár a legszívesebben elinaltam volna!)

– Megvesz az isten hidege! A kezem meggémberedett. Legyen szíves, nyúljon be, Futyuri úr, a zsebembe, és gyújtsa meg a pipámat!

Meggyújtottam a gyufát, s egy pillanat múlva már vidáman pőfékelt nagy, bodros füstfelhőket eregetve, mint otthon a jancsikályhánk.

– Örök hála kötelezett, Futyuri úr! – szólt a hóember. – Érzem, hogy átjár a meleg, hogy ereim újraélednek! Nincs magánál véletlenül egy csésze forró tea?

– Egész véletlenül nincs! – mosolyogtam a furcsa kérésen.

– Erőleves is megtenné, természetesen tíz tojással – adta valamivel alább.

Nagy Edina

2. osztály, Október 10. iskola, Szabadka

Erre már vigyorogva ráztam a fejem.

– Ha nincs, nincs! Persze szívesen vennék egy nagy tányér vadas nyúlgerincet is zsemlegombóccal, ha finoman meg van szórva áfonyával! – folytatta, de én nagyon fáztam már, és Don Makarémó is idegesen topogott a lábam körül.

– Jó éjszakát kívánok, Hóember bácsi! – köszöntem el tőle.

– Haladéktalanul men-nem kell, mert nagyon régóta vár a nagybátyám.

Már délben ott kellett volna lennem nála. De elhógolyóztuk az időt Don Makarémóval.

– No, szerencséd, hogy Hóember bácsinak szólitottál – szólt a hóember, és elkezdett kacagni. Fogta az oldalát, és egyre rázkódott a nevetéstől. És ettől az összes hó leesett róla.

– Jó tréfa volt, mi, te csibész Futyuri? – kérdezte, és megfogta a kezem. Remélem, máskor nem tekeregsz el ilyen sokáig, hanem idejében ott leszel nálam!

Ahogy jobban megnéztem, döbbsentem rá, hogy nagybátyám áll előttem. Hát ezért volt mindjárt kezdetben is oly ismerős a hangja!

Boldogan simult kezem a kezébe, pontosan úgy, ahogy az enyémbe Don Makarémó kis praclija.

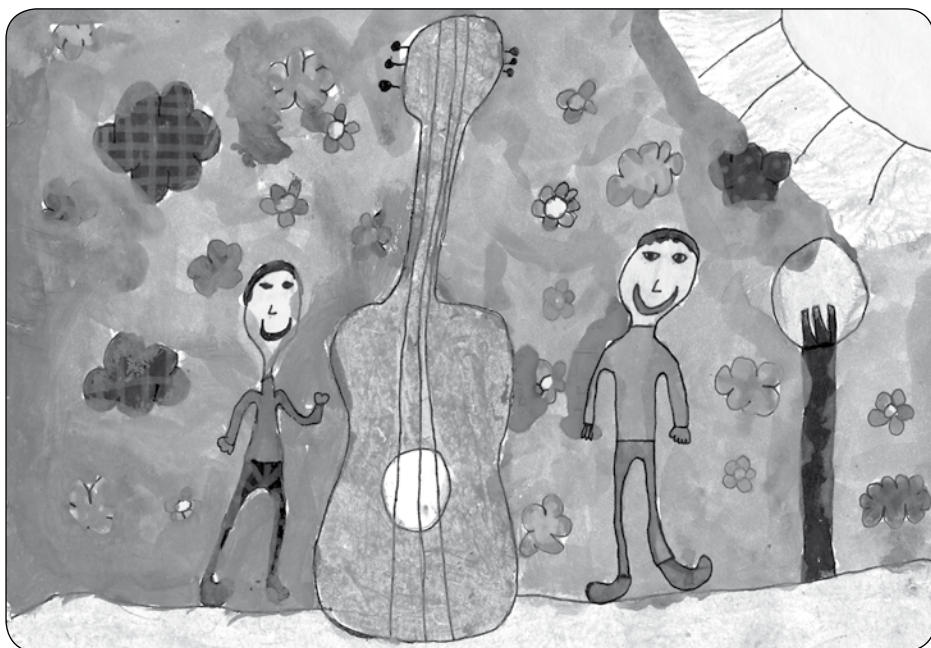
Kecskebukázva indultunk el hármásban. Körülöttünk táncolva kergetőztek egymással a selymes hópelyhek, és valami alig kivehető, halk dalocskát dúdoltak.

Horváth Dávid

4. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes–Orom

Márki Hunor

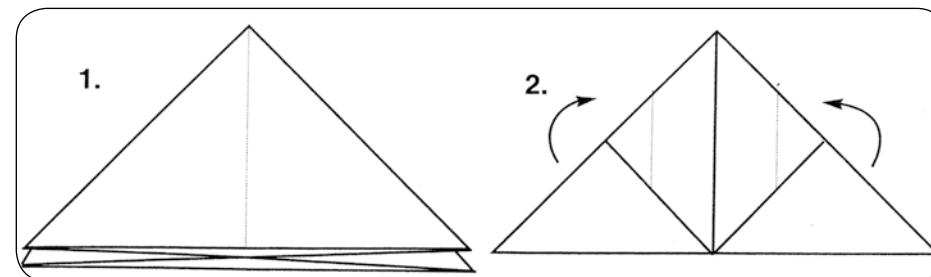
2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Levél

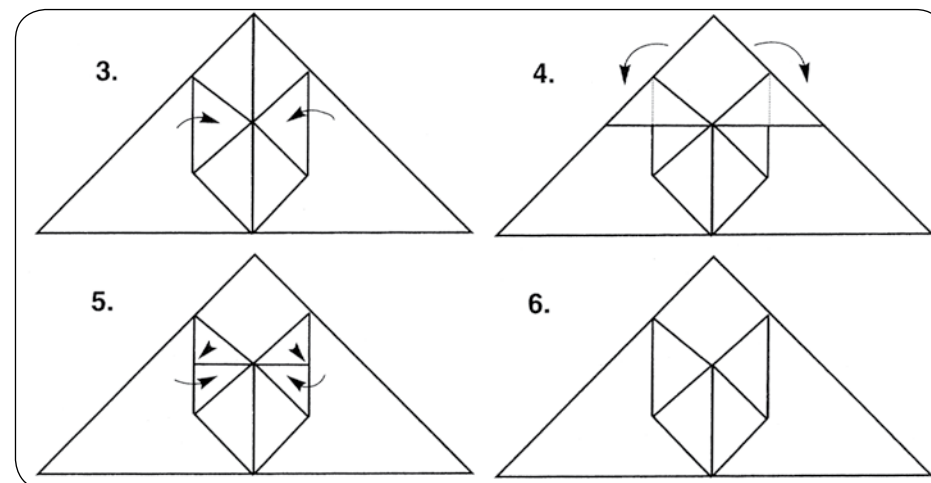
Kedves Február!
Nagy a sürgés-
forgolódás nálunk,
bálba készülünk.
Farsanghozó,
már csak terád várunk!

Cifra maskarák
sorakoznak
mulatságra várva.
Gyere mielőbb!
Szeretettel
csókol: kicsi Sára.

Lévay Erzsébet

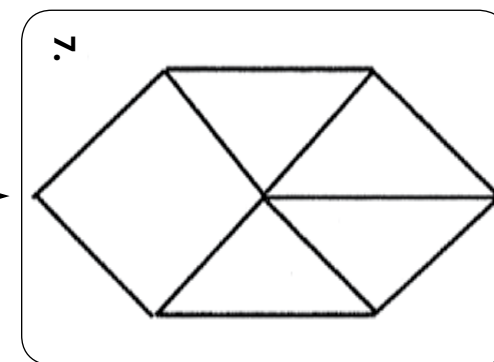
Négyzet alakú lapból hajtogass batyut. Két sarkát tűrd a felső csúcshoz (2.), az oldalakat hajts be (3.), a felső csúcshoz (4.), majd a szaggatott vonal mentén vissza (5.). A keletkezett szárnyacskát dugd be a „zsebbe” (6.). Most fordítsd meg a lapot, és hajtogasd ugyanígy a visszáján is (7.).

Figyeld a rajzokat, és hajtogasd, majd fújd kerekké a papírlabdát.

Labda vagy hógolyó?

Itt fújj belei!

Mese egy madárétteremről

A kert szélvédett sarkában elkészült az étterem. Hosszú gólyalábakon állt, nehogy kóbor cicamicák hipp-hopp! elvarázsolják valamelyik vendéget. Donki cica, amint meglátta, rögtön ajánlkozott: szívesen vezeti majd az éttermet. Petike azonban sehogy se akart beleegyezni.

– Nyáá! Akkor pincérnek... Nyáá! Akkor szakácsnak... – ugrándozott Donki, mire Petike jókora barackot nyomott a csintalan cica feje búbjára.

– Még csak az kellene, te minden lében kanál! Te majd az ablakból nézed a madarakat velünk együtt! Évike már hozza is a faggyút...

– Hat tyúk? Hattyúk??!
– tágult nagyra Donki szeme, mert rosszul értette az utolsó szót.

– Nem tyúk! Faggyút!
– nevetett Petike.

Évi nemcsak faggyút hozott, de jó sok kukoricát és legalább négy-öt maroknyi búbját is. Katika is megér-

kezett, ő a szomszéd néni papagájának eleségéből hozott. Gizike egy napraforgótányért vett elő a

kabátja alól, még a nyár végén tette el a madaraknak.

Valamennyien bevonultunk a házba, és az ablakból néztük a madáréttermet. Lassan szállingózni kezdtek a vendégek. A vadgalamb kisasszonyok kényesen tipegtek, mintha báli cipőben jártak volna. Harkály doktort mosolyogva üdvözölték a

fák, csak az öreg diófa törzsében ijedt fel álmából a bebábozódott hernyó. Eljöttek a cinkék is, büszkén mutogatták egymásnak sárga mellényüket.

Valamennyien jó étvággal ettek.

– Nézd, azt a vörösbeget, hogy tömi a begyét! A verebek milyen mohón falatoznak! – kiáltott fel Évi.

Donki cica olyan izgagtott lett, hogy a fejét többször is odaütötte az ablakhoz. Szerencsére nem tört be az üveg. A negyedik vagy ötödik koppanás után azonban szomorúan tapogatta a fejét a cica:

– Nyáá! Inkább megnézem a rádiót...

Fent a padláson a kivénuilt rádió nagyot reccsent. Donki cica felült a tetejére, és elkezdte:

– Nyáá-nyá! Itt a rádió beszél! Kérjük kedves egérhallgatóinkat, hogy jöjjenek ki sajtot enni. Sajtlyukasztásra egereket keresünk. Kitűnő munkalehetőség! Ezentúl az egerek készítik majd a lyukakat az ementáli sajtba...

Hiába, csend. Erre Donki elkezdett kaparászni a rádió oldalán. Az se használt semmit. A rádióban fészkelő egércsalád meg se moccant. A derék cica végül is elbóbiskolt.

Odakint nagy pelyhekben hullni kezdett a hó. A kövér hóember még kövőbb lett, és mosolyogva nézte, mint sétálnak be a fekete frakkos rigók a madárétterembe.

Hogyan vitték szánkón a tojást

Tél volt és havazott. Moha meg Páfrány az asztalnál ültek. Egy kicsit beszélgettek, egy kicsit énekeltek, egy kicsit hallgattak, végül Moha így szólt:

– Most már nem tudjuk, mit csináljunk, pedig a tél hosszú lesz. Menj el, Páfrány, a tyúkhöz, és hozzál egy tojást. Ráültetjük a harmadik székre. A tojás mulatságos, jól szórakozunk majd vele.

Páfrány fogta a szánkót, és elindult a tyúkhöz. Eleinte felfelé kaptatott a domboldalon, elhaladt egy fatönk mellett, aztán még egy darabig síkságon folytatta az utat. Végül megérkezett a tyúkhöz.

A tyúk így fogadta:

– Mit kérsz, Páfrány?

– Tojást, de vidámat! – mondta Páfrány.

A tyúk adott neki egy tojást, Páfrány felrakta a szánkóra, és útra kelt vele

a házikóba. Elöl lépkedett Páfrány, és szíjon húzta a szánkót. A tojás meg a szánkón bóbiskolt.

Meglátta őket Görény, és tüstént a nyomukba eredt.

Elöl lépkedett Páfrány, és húzta a szánkót. A szánkón szunyókált a tojás. És utánuk – surr, surr – lopakodott Görény. Csurogni kezdett a nyála, mikor meglátta a tojást.

A síkságon elértek ahhoz a helyhez, ahol az út lefut a hegyoldalról a fatönkházikóhoz.

– Jól megizzasztottál! – mondta Páfrány zihálva a tojásnak. – De most felülök hozzád, és együtt megyünk le a dombról.

Felült a szánkóra a tojás elé, sarkával elrugaszkodott, és csak úgy röpültek lefelé. Görény mindenütt kitarotán a nyomukban, még a hó is porzott a lába

alatt. Halkan számolt a bajszába:

– Ha azt mondom, hét, megragadom a tojást!

Ekkor a szánkó nekifutott egy fatönknek. Görény a nagy iramban egyszerre három lábával megbotlott a fatönkben.

Elöl bukfencezett Páfrány.

Utána a tojás.

A tojás után pedig Görény.

Ezalatt Moha otthon várakozott a házikóban. Száraz fűből párnát kötött, hogy a tojás puha széken üljön. Mikor elkészült a párna, Moha kinézett az ablakon a hegyoldalra. Hát mit lát?

Minden gurul lefelé, egyenesen a házikóra!

Páfrány.

A tojás.

És Görény.

Moha az ajtóhoz ugrott. A kellő pillanatban kinyitotta, és így szólt:

– Isten hozott benneteket.

S már itt is volt Páfrány. Megbotlott a küszöbben, és berepült egyenesen az ágyba.

Nyomában megérkezett a tojás, és puhán belehuppant a párnás székbe.

Ekkor Moha becsapta az ajtót és teljes erejéből nekitámaszkodott.

– Az orrom azért mégsem töröm be – prüszkölte Görény, aki harmadiknak rohant, átlendült a házikón, és futott tovább.

A tojás elmosolyodott, s mivel olyan mulatságos volt, Moha és Páfrány bizonyára vidáman töltik majd a telet a fatönkházikóban.

Szalai Borbála

Talán álom, talán mese

Talán álom, amit látok?

Vagy a mesék földjén járok?

Pici meggyfánk a házvégben
olyan most, mint a mesében:

nincs zöld lombja, nincs levele,
piros meggyel sincsen tele.

Fehér köntös van most rajta,
csupa csipke minden gallya.

Körülötte szél se rebben,
pici meggyfánk meg se rezzen:

olyan, mint egy porcelánfa –
porcelán a gallya, ága.

Így áll fehér köntösében,
mesebelin, hófehéren,
gyönyörűszép új ruhában:
csupa csipke zúzmarában.

Festés fehér fedőfestékekkel

Anyag

- Kék karton
- Vízfesték, fehér fedőfesték és ecset

Elkészítés

Vízfestékekkel és fehér fedőfestékekkel nemcsak fehér rajzlapra festhetünk, hanem színes kartonra vagy papírra is. A szí-

nek így sokkal élénkebb hatásúak, és ami fontos, festhetünk fehérre is. Az itt ábrázolt képen a havat, a hóembert és a hópelyheket festettük fehér fedőfestékekkel.

Miután a festék megszáradt, megfesthetjük a lábast, a sálat, a botot, a szemeket, az orrot és a gombokat. Pasztellszíneket úgy kapunk, ha a színekhez fehér fedőfestéket keverünk.

Babszem-hóember

Marci öltözködni kezdett. A szobaajtó résnyire megnyílt. Mónika kukkantott ki.

– Hová mégy?

– Hóembert építünk! – felelte Marci.

A kislány csendesen becsukta az ajtót. Marci benyitott hozzá. Jól sejtette: Mónika a fotelben kuporgott, a szeme csupa könny.

– Mit csináljak? – törte a fejét Marci. – Nem jöhet le, mert meghűlt. De annyira szereti a hóembereket...

Az ablakhoz lépett. Puha, fénylő hó takarta az erkélyt, csak a verébnyomok csillagozták meg itt-ott. Az ablakban egy kaktusz nézett kifelé a meleg szobából. Olyan volt, mint egy zöld emberke. Emberke a cserépben.

– Megvan! – rikkantott Marci. – Hóemberke a cserépben! Ez az! – Kinyitotta az erkélyajtót, gyúrt gyorsan egy kicsi hóembert, s

egy földdel teli virágceszépbe állította.

Mónika boldogan ugrott bent a szobában.

– Csinálj neki szemet meg száját! – kiáltotta az üvegen át.

– Miből? – nézett körül tanácstalanul Marci.

Mónika kiszaladt a konyhába, s három babszemet hozott. Most már nézett a hóember, bekandikált az ablakon, mert Marci odatette a párkányra. Sőt mosolygott is egy keveset.

– Szervusz, Babszem-hóember! Úgy szeretnék megérinteni! Csak egy pillanatra! Hogy érzem, milyen hűvös-hideg vagy! Gyere bel!

Mónika kinyitotta az erkélyablakot, és behozta a hóembert. „Visszateszem, mert elolvadt!” – gondolta mindjárt, de felhangzott a televízióból az esti mese zenéje. Átszaladt a másik szobába, végignézte a metsét. Utána futott vissza a hóemberkéhez.

Horváth Emma
1. osztály, Gunaras

De az nem volt sehol. Csak egy földdel teli virágceszép állt ott, a tálkája tele vízzel... Elolvadta Babszem-hóember. Volt, nincs.

Mónika kitette a cserépet az ablakba, kiöntötte a tálka vizet a konyhában, s egy szót sem szólt. Csak este, az ágyban kezdett el szipogni, amikor Marci mesélt neki a téren álló hóemberről, amit tizenketten építettek olyan magasra, hogy csak egymás nyakába ülve érik el a kalapját.

– Mit pityeregsz? – kérdezte Marci.

– Az én hóemberkém elolvadt. Én rontottam el. Biztosan szomorú volt. És haragszik rám.

– Ugyan, aludj már! Minden hóember elolvad egyszer.

Marcinak igaza volt. Másnap hirtelen megre fordult az idő, s az óriás-hóember is elolvadt. Több hó nem esett. Felragyogott a nap, kék lett az ég, kitavaszkodott.

Egy reggel Mónika két kézzel rázta fel álmából Marcit.

– Gyere, gyere gyorsan! A hóemberkém! Nézd, mit csinált a hóemberkém!

Marci álmosan dörzsölte a szemét. Mónika a virágceszép fölé hajolt.

A fekete földből három vaskos zöld duzzanat tört elő, a hóember két szeme meg a szája.

– Nem haragszik rám! – ragyogott Mónika.

– A babszemek! – csapta össze a kezét Marci. – Kikeltek a babszemek! Most aztán öntözd meg minden este!

Mónika egyszer sem felejtette el az öntözést. A három babhajtás nőt, nyugult, futni kezdett. Sötétzöld levelei beinteggettek a kaktusznak az alakon. Bimbói rózsaszín virágokká nyíltak.

Amikor telis-teli lett hosszú, karcsú zöldbabhüvellyel, anyu leszüretelte, s vasárnap ebből főzött tejfölös zöldbabfőzeléket. Nagyon finom volt.

Mónika hétfőn azt mesélte az óvodában:

– Nekem olyan hóemberem volt a télen, hogy tavasszal virágot kaptam tőle, tegnap pedig – meghívott ebédre!

Szabó Dianna
1. osztály, Horgos

Télre várva

Szeretem a telet. Ezért is várom. Azért várom, mert ilyenkor sokat játszok a hóban és szánkózok. Játsszok ügynökösdit a Frickó lányomával, megkeresem, hova szokott járni. Jönnek az ünnepek. Jön a Mikulás, a karácsony. Jézus megszületését ünnepeljük. A szilvesztert és az újévet is ünnepeljük. Egy dolog nem tetszik, az, hogy nem kell iskolába menni! Itthon hó-

embert készítek, és anygalkát csinállok a hóban. Vidáman hógolyózok anyával és apával. Amikor anya vagy apa tisztítja a havat, az udvarunkban, a garázsunk előtt egy hódomb keletkezik. Ezen a hódombon is szoktam játszani, és sokszor le is csúszok róla.

**Ihász Lilla, 3. osztály,
J. J. Zmaj iskola, Szabadka**

Német Alexandra

1. osztály, Nikola Tesla iskola, Topolya

Erdélyi Violetta

4. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes–Orom

Magda Ákos

2. osztály, Székelykeve

Balázs Márta

4. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes–Orom

Antal Karolina

2. osztály, Székelykeve

Cseszkó Nikolett

4. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom

Mészáros Lehel

4. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes–Orom

Cseszkó Nikolett

4. osztály, Kis Ferenc iskola, Orom

Télre várva

Alig várom már a telet. Szeretem, amikor hullik a hó, és fehérbe öltözteti a tájat. A barátaimmal ilyenkor sokat szánkózunk, hóembert építünk és hógolyózunk. Számomra a téli szórakozás nagyon élvezetes. Sajnálom télen az éhező madarakat. Ezért madártetőt készítünk a nagyapámmal, és ott etetem őket. Nagy öröm számomra a téli szünidő is.

Újvidéken élnek az unokatestvéreim. A szünidőben vendégségbe jönnek hozzánk, és jól kihancúrozzuk magunkat a hóban.

Különösen örvendek a karácsonyi és újévi ünnepeknek. Ekkor a rokonok elhalmoznak édességgel.

**Tóth Róbert, 3. osztály,
Ivo Andrić iskola, Budiszava**

Csutak Lizi árnyéka

Csutak Lizi sok kis testvérel együtt a Déli-sarkvidék jégmezőjén élt.

Csutak Lizi semmiben sem különbözött a többi kis pingvintől, míg egyszer az időjárás-figyelő telep egyik tagja azt nem mondta neki:

– Szervusz, Csutak Lizi!

Ettől a szép névtől a begyes kis pingvint egyszeriben elfogta a büszkeség. Attól fogva, ha testvérkéivel libasorban, illetve pingvinsorban lépkedett, majd hanyatt esett a büszkeségtől. Folyton a saját árnyékát figyelte a jegesen csillogó talajon. Ezért a többiek, akik utána totyogtak, gyakran beleütköztek, és

egymás hegyire-hátára buktak. Pingvin mama alig tudta szétválasztani őket, annyira összegabalyodtak. Meg is szidta érte Lizit.

Sokszor álldogált a tengerparton, s egyszer az emberek után totyogott a hajóhídon, fel a hajóra.

Mindent rendre megnézett odafent. Elhatározta, hogy testvérkéit is elhozza.

Úgy is lett. Felvezette a hajóhídon a kis pingvineket, közben szüntelenül magyarázott nekik. Úgy viselkedett, mintha övé volna az egész hajó. Testvérkéi ropantul csodálkoztak, és nagyon tisztelték Csutak Lizit. Mivel azonban most

már sokan voltak, feltűntek a kapitánynak. Az az ötlete támadt, hogy a díszes társaságot ketrecbe zárja, és elviszi az állatkertbe.

Mire észbe kaptak a kis pingvinek, már bent csücsültek egy magas ketrecben. Egymáshoz bújtak, és félelmükben sírva fakadtak.

Csutak Lizit nagyon bántotta, hogy a testvérei bajba kerültek miatta. Addig törte a fejét, míg rájött, hogy ha egymás hátára állnak, sorra kimenekülhetnek. Éjszaka, amikor mindenki aludt, kimásztak börtönükből, egyedül Csutak Lizi maradt a ketrecben, mert neki már nem volt ki- nek a hátára felkapaszkodnia.

– Mit csináljunk? – szipogtak a többiek a ketrec körül tanácstalanul.

– Menjetek, siessetek! – sürgette őket Csutak Lizi hősiesen. – Meneküljete a partra legalább ti!

Reggel a kapitány látva, hogy egy szál csapzott kis pingvin gubbaszt a ketrecben, azt is a tengerbe hajította.

– Mihez kezdjek ezzel a kis hitvánnyal? – szólt nevetve-bosszankodva.

Csutak Lizi boldogan partra úszott, és visszatért a családjához. Azontúl nem büszkélkedett a nevével, nem vágyott kalandokra, hanem rendesen, vidáman totyogott a testvérkéivel együtt a pingvinsorban.

Pingvin

Anyagok

- Kartondoboz, 25×12×26 cm (pl. boros- vagy tejesdoboz)
- Rózsaszín, narancssárga s fekete kartonpapír
- Fehér műszőrme
- Fekete akrilfesték
- Fehér puffadó festék
- Fekete filctoll
- Fekete rafia vagy fonaldarab
- 2 db mozgó pupillájú szem, ø 20 mm
- Puha ceruza és pauszpapír
- Ecset
- Ragasztó
- Olló

1. A doboz tetejéről vágjuk le a füleket egészen a hajtásvonalig.

2. A dobozt kívül-belül fessük feketére. Hagyjuk megszáradni.

3. Eközben másoljuk át a mintaívről a motívumokat pauszpapírra, majd arról megfelelő színű kartonpapírra. A hashoz műszőrmet használjunk. A motívumot a hátoldalra másoljuk át, hogy az esetleges ceruzavonalak ne rontsák az összehatást. A szárnyakat, a lábakat és az arcot kétszer másoljuk át, majd az összes motívumot vágjuk ki.

4. Az arcot, a csőrt és a lábakat díszítjük szaggatott vonalmintával és pontokkal. Fekete filctollal dolgozzunk.

5. A csőr félbehajtásához a csőrt karcoljuk be az olló hegyével.

6. Az egyes testrészeket ragasszuk a testre. Először a lábakat rögzítsük alulról a dobozra, majd a hasat a doboz elülső oldalára. A csőrnek csak az egyik felét rögzítsük. A szemeket a csőr fölé, a rózsaszín arcfoltokat a csőr egyik, illetve a másik oldalára rögzítsük.

7. Puffadó festékkel húzzuk meg a szemöldököt, majd díszítsük pöttyökkel az arcfoltokat.

8. Bóbitának rögzítsünk néhány szál rafiát vagy fonalat a doboz peremének belső oldalra. Végül a doboz bal és jobb oldalára ragasszuk fel a szárnyakat. Csak a felső végükre vigyünk fel ragasztót, majd a szárnyvégeket hajlítsuk kissé felfelé.

A pingvin

A pingvin madár, bár repülni nem tud. Kizárólag az Antarktison, a Déli-sarkvidéken él csoportokban.

Mire valók a szárnyai?

A vízben használja őket: olyan jól úszik, hogy valósággal repül a vízben!

Hol kel ki a fióka?

A tojó egyszerre egyetlen tojást rak. Ezt a hím a testén lévő bőrredőbe teszi. Két hónapig őrzi a jó melegben mozdulatlanul, étlen, szomjan. Eközben a tojó táplálékot gyűjt a tengerben a fióka számára.

A pingvin meleg fészket nyújt a fiókáknak?

De még mennyire! Alighogy a fióka kibújt a tojásból, keresztbe fekszik apja lábán, fejét kidugja. A mamája átveszi a kicsit, és enni ad neki.

A fiókát 2 hónapos koráig melengetik a szülők felváltva. Ezután maga keresi táplálékát a tengerben, 1 éves korában pedig már igazán felnőttnek számít.

A pingvin ügyel-bajjal közlekedik a jégen. Így sokszor inkább hason csúszva szánkózik be a tengerbe.

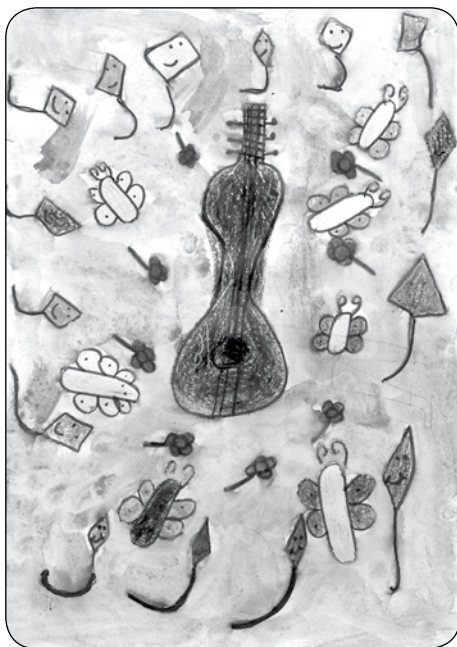

Szárnybontogató

Tréfás vadászat

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy puska, aki a vállára akasztotta a vadászt, és elment a nyúlba erdőt vadászni. Amikor odaért, egyetlen erdőt sem látott. Ahogy ment, mendegélt, megpillantott egy hatalmas, rózsaszín agancsos, kurta farkú vadkant. Megállt, és célba vette. Abban a pillanatban egy méhecske szállt a vadász orrára, az elsült, és a vadkan rémülten felröppent, s minden erdő a nyúlban, aki addig rejtőzködött, szerteszét futott. Ha a méhecske nem lett volna, ez a mese is tovább tartott volna.

**Vasić Nastasia, 2. osztály,
Nikola Tesla iskola, Topolya**

Herbatin Oliver

2. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Szárnybontogató

Gučevo

Sziasztok!

Szeretnék nektek mesélni a gučevói élményeinkről. A harmadik osztály végén került sor erre a kirándulásra.

Minden reggel korán keltünk, és kimentünk tornázni a friss hegyi levegőre. A reggelik nagyon finomak voltak, majd indulunk sétálni. Meglátogattuk a tršići emlékművet, megtekintettük Vuk Karadžić házát, ahol a legérdekesebb volt a saját készítésű három lábú szék. A fákon lévő jelek segítségével tudtunk tájékozódni. Ebédre mindig visszaértünk, várt minket a sok ínycsiklandó finomság. Az érdekes délutáni programok után jött az igazi szórakozás. Este nyolckor kezdődött a diszkó, ami nekem a legjobban tetszett. Sokat játszottunk és táncoltunk. Különböző táncok voltak:

– Lufis tánc – a fiú és a lány párban táncolt, lufival a fejük között.

– Székes tánc – a párok a székek körül táncoltak, és ügyesen elfoglalták helyüket.

– Kalapos tánc – e tánc közben az a személy esik ki, akinek a fején marad a kalap a dal végén.

– Limbó tánc – ebben az egyik barátnóm lett a győztes. A barátnőinknek és a tanító néninek is csodálatos frizurát készítettünk, és neveket is adtunk a remekműveknek. Volt madárfészek, bokor, szökőkút és masni is. A kedvencem a jelmezball volt, ahová egy cigány lány, birkózó, számos sztár, sok-sok boszi, repper és kalóz látogatott el. Remélem, megismétlődik ez a kirándulás. Az sem baj, ha máshova megyünk, csak a jó társaság a lényeg.

**Nagy Fanny, 4. osztály,
Emlékkiskola, Zenta**

A legszebb karácsony

Elérkezett december 25-e, a karácsony, a szeretet ünnepe.

Ez volt a legszebb ünnep, mert együtt lehetett az egész család. Együtt sütöttük a kálacsot. Nagy hóembersütit készítettem. Anya betette a sütőbe, és addig sült, amíg mindenki meg nem jött, aztán volt csak a buli. Sokfajta karácsonyi zenét hallgattunk, köztük volt a Mici macsó fázik című ének is. Nekem ez karácsony tetszett, mert az én családommal lehettem.

Mindig ilyen szép karácsonyt szeretnék, mert együtt a család.

**Vastag László, 4. osztály,
Samu Mihály iskola, Péterréve**

Csalimese

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy ló. Ennek a lónak volt egy gazdája. A lovat meg akarta kötni, de az állandóan kiszökött az udvarba. Ezért Pista bácsi megfogta, és meglovagolta. Ezért megfogta és meglovagolta...

Pekár Noémi, 2. osztály, Óbecse

Szarvák Sarolta
3. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

Becsület dolga

Írta Ciudin Szidónia,
Sepsiszentgyörgy,
Forró Ágnes rajzai

Valamikor régen az oroszlán,
az egér és a varjak barátságban
éltek.

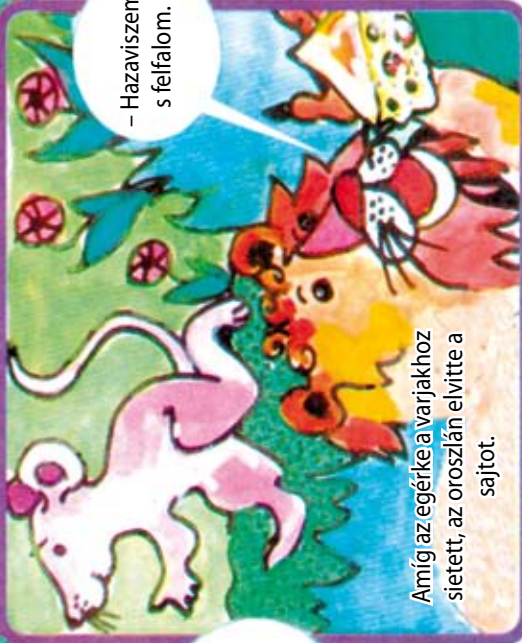

Egy nap az egérke örömhírrrel
kereste fel a varjakat.

– Sajtot találtam, de
nem tudom mind
megenni. Gyertek ti is
lakmározni.

– Kár, kár
megyünk
már!

– Hazaviszem,
s felfalom.

Amíg az egérke a varjakhoz
sietett, az oroszlán elvitte a
sajtot.

– Jaj, jaj, cin,
cin, eltűnt a
sajtom!

– Kár, kár
nincs sajt már.

– Ne sírjatok,
hátha
megkerül.

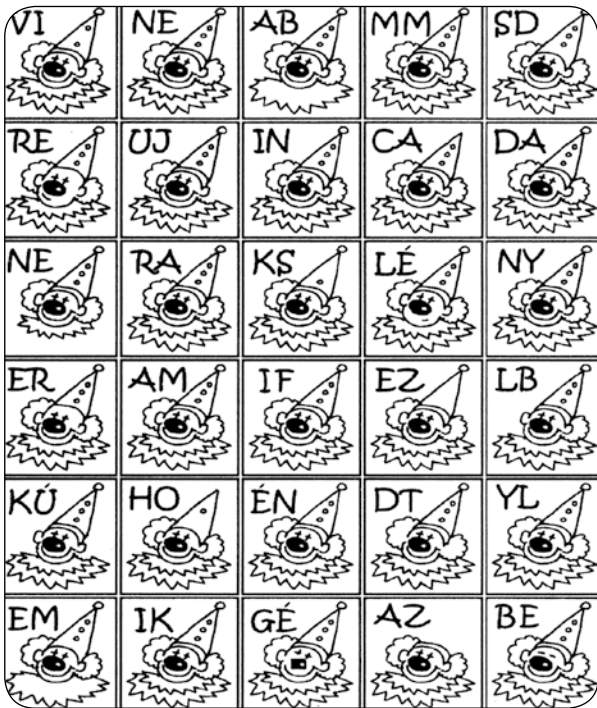

Ekkor megzörrent a fű...

– Ne haragudjatok,
azt hittem, hogy
hús.

– Jó étvágyat,
barátaim!

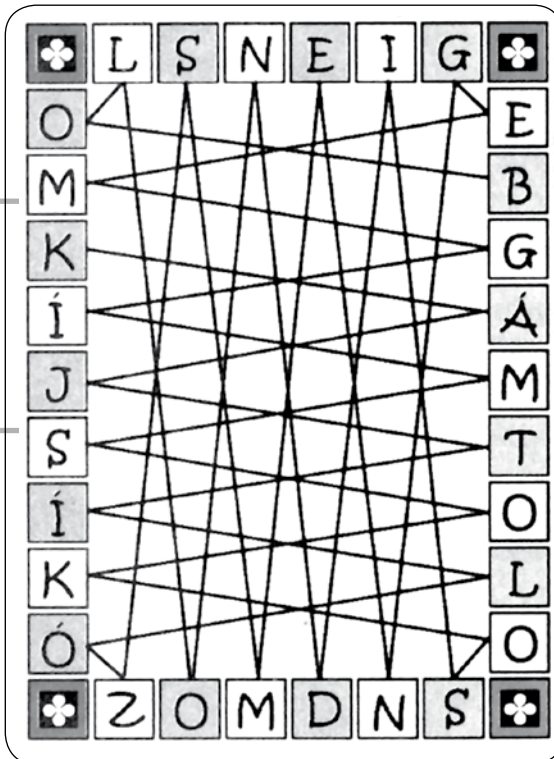

Bohócjáték

A bohócok csak első pillantásra egyformák. Ha jól megnézed őket, vannak közöttük eltérőek. Neked csak az igazán egyformákat kell kiválogatnod, és a hozzájuk tartozó betűket balról jobbra, fentről lefelé összeolvasnod. A megfejtés egy ismert közmondás.

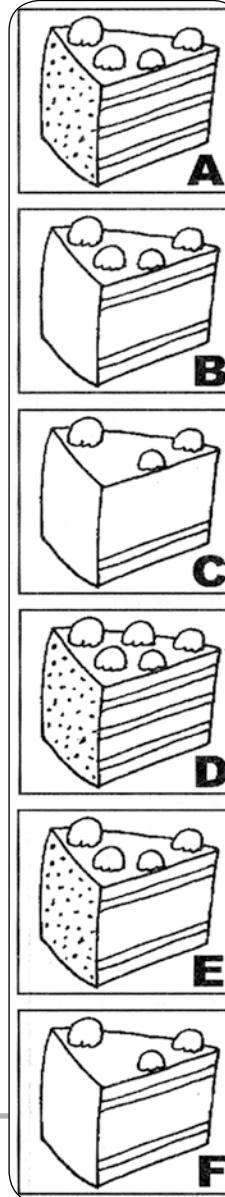
Szólásfonás

Keresed meg a kezdőbetűt, és a vonal mentén olvasd össze a betűket! Ha jól kacsaringózol, szólást kapsz megfejtésül.

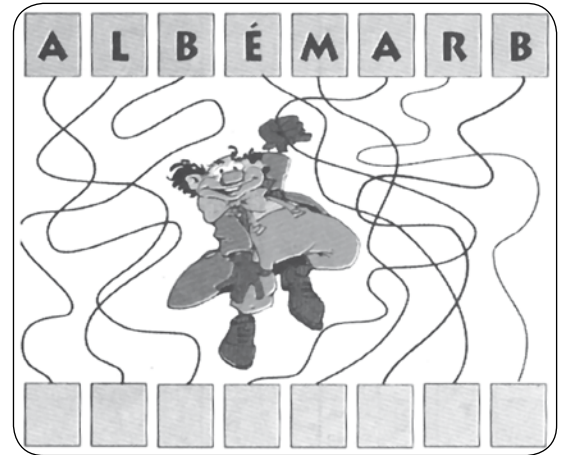

Készül a torta

Egy tortaszeletről készített rajz állomásait láthatod. Rakd sorrendbe a leghiányosabbtól a teljesen kész szeletig!

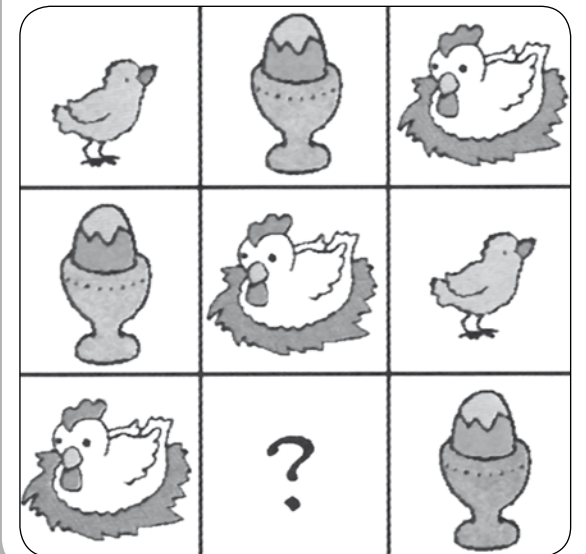
Bohócnév

Ha a vonalak segítségével helyükre vezeted a betűket, megtudhatod, hogy hívják a bohócot.

Tyúklépés

Ha figyelmesen megnézed az ábrát, gyerekjáték lesz kitalálnod, melyik rajz kerüljön a kérdőjel helyére.

Hópelyhek és

Télen is számos remek kísérletet lehet elvégezni. Ilyenkor szürke felhők borítják az eget, és gyakran hull a hó. Fehér ruhába öltözik a természet. De mi is az a valami, ami az égből hull?

Miből áll a hó?

Ez nem nehéz kérdés – gondolhatnád. A hó fagyott víz, vagyis jég! Ez azonban csak féligazság. Ellenőrizzük egy izgalmas kísérlettel!

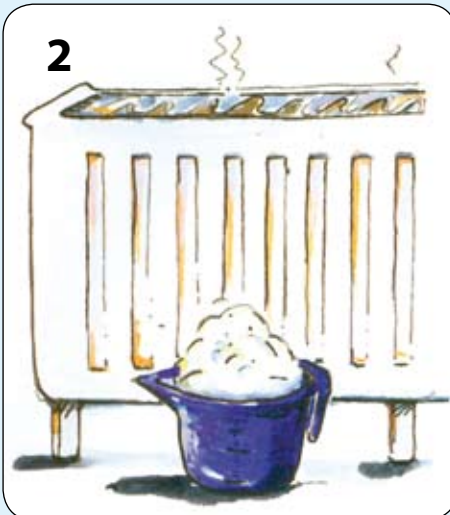
Hozzávalók:

- egy egyliteres üveggálla
- frissen hullott hó.

Tennivalók: Töltsd meg az üveggállát friss hóval (1.). Ne nyomd bele a havat, csak óvatosan rakd tele az edényt. Ha megtelt az edény, akkor nagyjából

egy liternyi friss havat gyűjtöttél össze (2.). Tedd most a kannát egy meleg helyre, és negyedóránként ellenőrizd. A hó elolvadt, ez nyilvánvaló. De mennyi víz maradt utána? Sokkal kevesebb, alig egy-két pohárnyi! (3.)

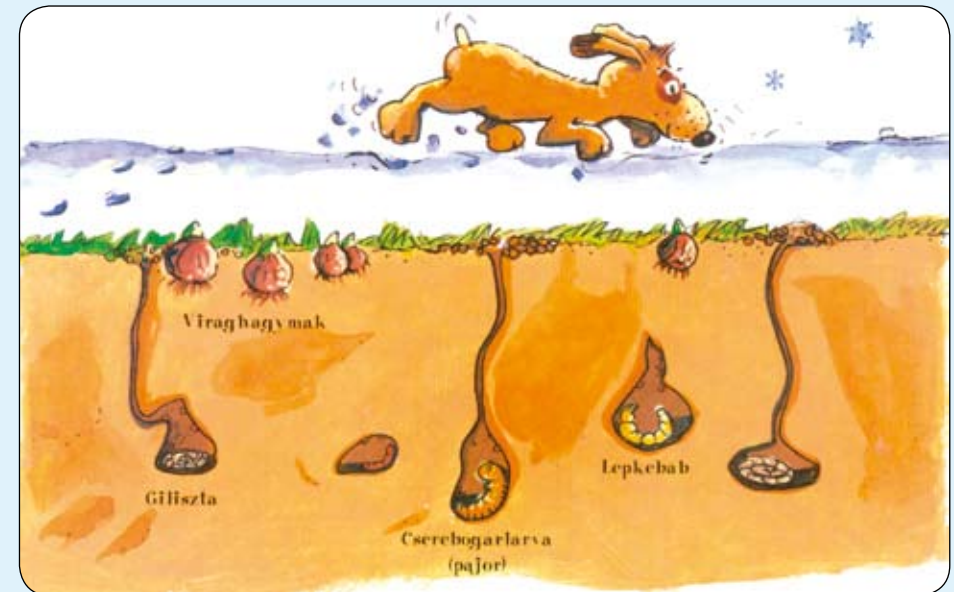

jégkristályok

Tanulság: A frissen hullott hó nagyobbik része levegőből áll. Olvadáskor ez elillan. A hónak csak egy kis részét alkotja jég. Ebből lesz olvadáskor a víz.

Melengető hótakaró

Nem csoda, hogy olyan könnyű a frissen hullott hó, hiszen javarészt levegő alkotja. Ennek a tulajdonságának köszönhetően a hideg téli hónapokban életmentő, melengető hótakaró borul a természetre. Számos állatfaj és növény védekezik így, mélyen a talajba rejtőzve, a zord időt. A hóba zárt levegő épp olyan jó hőszigetelő, mint egy puha tollpaplan. Megtartja a meleget, és megvédi az élőlényeket a fagytól.

Sorfolytató

m m

mmm

l l l

n m

mmm

l l l

f f f

f f f

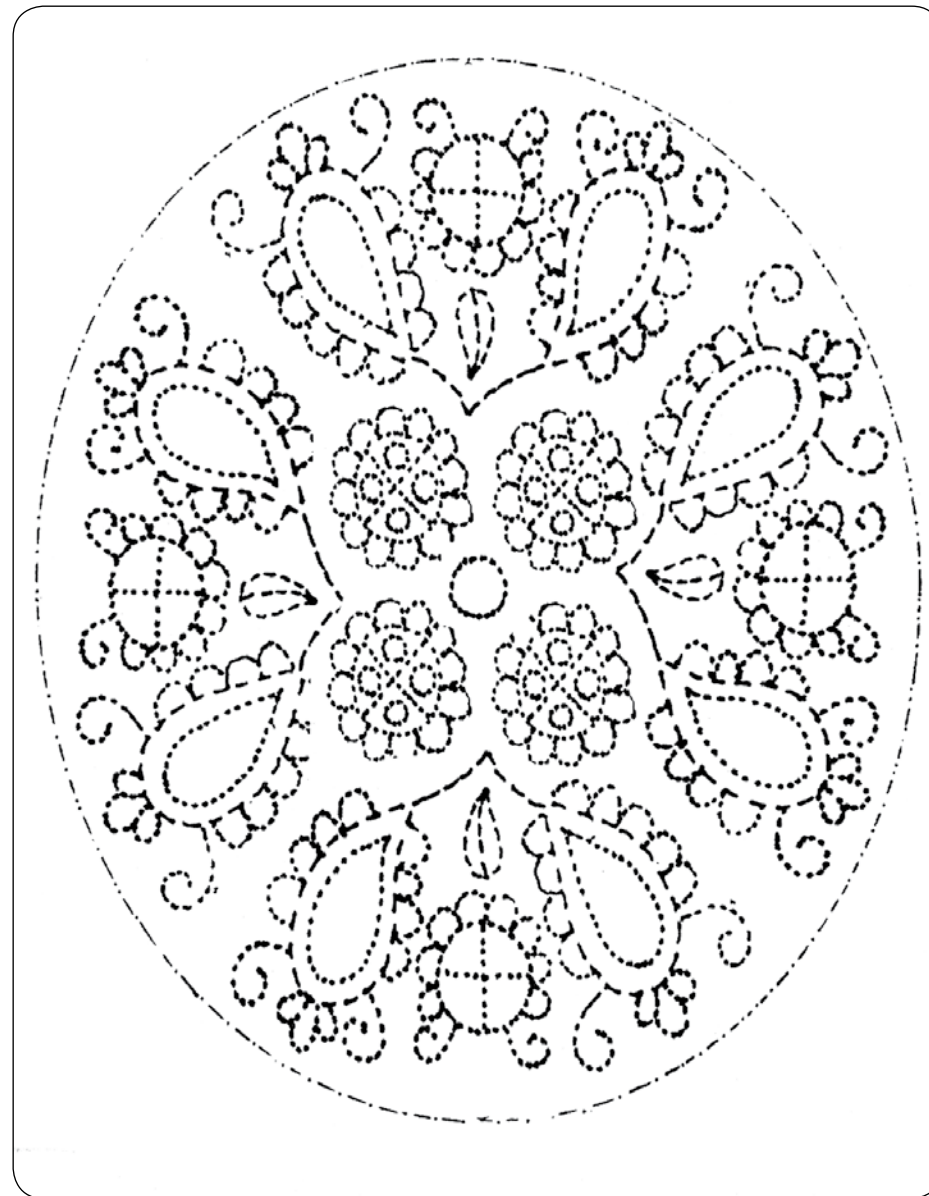
f f f

cf cf cf

Folytasd!

Színező

Kösd össze a szaggatott vonalakat,
és színezd ki a szilvamagos, rózsás hímzés mintát.

Görögországi nyár

Tavaly Görögországban nyaraltunk, Leptokariában voltunk. Nagyon szép hely. Kirándulni mentünk az Olümposzra, a hegyre. Zeusz kádját is láttuk. Ott egy gyönyörű forrás van, onnan zuhan a víz lefelé. Olyan, mintha tényleg fürdőkád volna. Leptokaria nagy város, vasútja is van. Sok bolt van benne. A tengerpart homokos, a víz pedig tiszta. Sokat fürdöttünk, és búvárokodtam is.

A nyaralás felejthetetlen volt, sajnos gyorsan elmúlt. Máskor is szeretnék oda visszamenni.

Ördög Noémi, 2. osztály,
Petőfi Sándor iskola, Óbecse

Kovács Mária

1. osztály, Đuro Salaj iskola, Szabadka

Egy európai ország bemutatása

Ausztria

Ausztria egy nem éppen nagy ország. Ott él két nagybátyám, két ánygom, két nenám és egy sógorom. A nenáimnak 2-2 gyerekük van, ők az én unokatestvéreim. Michael, Raffael, Florian és Izabella. Linz mellett, egy kicsi városban élnek, a város neve Traum. Már jártam ott, de a szüleim mondták, hogy a nyáron is ellátogatunk hozzájuk. Ha elmegyünk, azt szeretném, hogy az unokatestvéreim megtanítsanak németül beszélni.

Hegybeli Noémi, 3. osztály,
Petőfi Sándor iskola, Doroszló

Európai ország

Horvátország

A szünidőm nagyon izgalmasan telt el. Augusztus 11-én elmentünk Horvátországba, Pag-szigetére egy kicsi városba, aminek a neve Stara Novalja. Nagyon jól éreztem ott magam. Mivel másodszor voltam ebben a városban, voltak már barátaim is, akikkel tudtam játszani. Egy nap csónakázni hívtak. Elmentem velük csónakkal a sziget másik oldalára. Ott két órát játszottunk. Búvárokodtunk, hegyre másztunk, még egy házat is építettünk. Én találtam egy üres csigaházat.

Itt véget ér a fogalmazásom.

Ajtai Balázs, 3. osztály,
J. J. Zmaj iskola, Szabadka

Szárnybontogató

Csalimesék

A birka és a fű

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl, az üveghegyeken is túl, ahol a kurta farkú malac túr, volt egyszer egy birka. Egy napon elment a legelőre legelni. Lelegelte az összes fűvet, lelegelte az összes fűvet, lelegelte az összes fűvet... mind megette a fűvet.

Kalapis Martin, 2. osztály

Macskajáték

M	L	K	R	S
A	O	E	Y	Á
O	E	S	Z	R
F	N	K	T	A
N	Á	N	Ó	I

Indulj el a bal alsó sarokból, és lóugrásban haladva szökkenj végig minden négyzeten! Ha megfelelő sorrendben érinted a mezőket, az azokban lévő betűket összeolvasva egy szót kapsz végső megfejtésül.

A görbe bot

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy öreg ember. Annak volt egy botja. Olyan görbe volt, hogy mindig rajta botladozott, mindig rajta botladozott, mindig rajta botladozott...

Gancsov Iván, 2. osztály

A kalap

Hol volt, hol nem volt, az Óperenciás-tengeren is túl lakott egy szegény ember. Annak volt egy kalapja. Amíg az erdőben vágta a fát, jött egy vihar. A fejéről lekapta a kalapját. Az öregember futott a kalapja után, de a kalap csak nevetett. Még ma is fut, ha meg nem halt.

Sebestyén Sztefáni,
2. osztály, Székelykeve

Betűlány

A betűlányt nem kell elnevezned, mert van már neve, méghozzá elég különleges. Rakd helyes sorrendbe az őt alkotó betűket, és megtudod, hogy hívják.

Tél, tél, hideg tél

Káposzta Anabella
3. osztály, Kis Ferenc iskola, Völgyes

Sebestyén Sztefáni
2. osztály, Székelykeve

Erdélyi Nikoletta
4. osztály, Kis Ferenc iskola, Oromhegyes-Orom

Knézi Martin
3. osztály, Jovan Mikić iskola, Szabadka

Barna Zsaklina
3. osztály,
Samu Mihály iskola,
Péterréve

Remete Karolina
4. osztály,
Kis Ferenc iskola,
Orom

